

**ПЕРВЕ ПОСЛАННЄ СЪВ.
АПОСТОЛА ПАВЛА
ДО ТИМОТЕЯ.**

1 Павел, апостол Ісуса Христа, по по велінню Бога, Спаса нашого, і Господа Ісуса Христа, надії нашої,

2 Тимотею, правдивому сину в вірі: Благодать, милость, мир од Бога, Отця нашого, і Христа Ісуса, Господа нашого.

3 Яко ж ублагав я тебе пробувати в Єфесї, ідучи в Македонію, щоб завітував деяким не інше вчити,

4 анї вважати на видумки та не скінчені родоводи, котрі більш роблять змагання, нїж Божого будування в вірі.

5 Конець же завітування есть любов з широго серця та совісти благої і віри не лицемірної,

6 у котрих деякі погрішивши, вдались у пусті слова,

7 хотячи бути законоучителями, не розуміючи, нїшо говорять, нї об чому впевняють.

8 Знаємо ж, що закон добрий, коли хто його законно творить,

9 знаючи се, що не про праведника закон положений, а про беззаконних та непокірних, нечестивих та грішних, неправедних та скверних, про убийць батька й матери, про душогубців,

10 про блудників, мужоложників, про людокрадів, брехунів, про тих, що криво присягають, і коли що іншого здоровій науці противить ся,

11 по славному благовістю блаженного Бога, котре менї звіreno.

12 І дякую Тому, хто окріпляє мене, Христу Ісусу, Господу нашому, що за вірного мене вважав, поставивши мене на службу,

13 мене, що був колись хулителем і гонителем і знущателем, та помилувано мене; бо, невідаючи, робив я в невірстві.

14 Намножила ся ж благодать Господа нашого вірою і любовю, що в Христі Ісусі.

15 Вірне се слово і всякого прийняття достойне, що Христос Ісус прийшов у мир грішників спасти, між котрими я перший.

16 Та ради цього й помилувано мене, щоб на мені первому показав Ісус Христос усе довготерпіннє, на приклад тим, що мають вірувати в Него на життє вічне.

17 Цареві ж вічному нетлінному, невидимому, єдиному премудрому Богу честь і слава на віки вічні. Амінь.

18 Се ж завітуваннє передаю тобі, сину Тимотею, по пророцтвах, що були перше про тебе, щоб воював ти в них доброю війною,

19 маючи віру і добру совість, котру деякі відкинувши, од віри відпали.

20 Між ними ж Іменей та Александр, котрих я передав сатані, щоб навчились не хулити.

2

1 Тим я молю перш усього творити благання, молитви, дякування за всіх людей,

2 за царів і за всіх, що мають владу, щоб тихим і спокійним життєм нам жити у всякому благочесті і чистоті.

3 Се бо добре і приятно перед Спасителем нашим Богом,

4 котрий хоче, щоб усі люде спасли ся і до розуміння правди прийшли.

5 Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос,

6 що дав себе на викуп за всіх: съвідкуваннє временами своїми.

7 На се ж поставлено мене проповідником і апостолом (глаголю правду в Христі, а не неправду) учителем поган у вірі і правді.

8 Оце ж хочу, щоб молились чоловіки на всякому місці, здіймаючи вгору преподобні руки, без гніва і змагання.

9 Так само й жінки, чисто вбираючись, із соромом та з чистотою, щоб украшували себе, не запліттаннем, не золотом або перлами, або шатами предорогими,

10 а (як подобає жінкам, що пристали на благочестє) ділами добрими.

11 Жінка мовчки нехай вчить ся усякої покори.

12 Жінці ж учити не велю, анੋ орудувати чоловіком, а бути в мовчанню.

13 Адама бо перше створено, опісля ж Еву;

14 і Адама не зведено; жінка ж, як зведено її, була в переступі.

15 Спасеть ся ж ради родження дітей, коли пробувати ме в вірі та любові і в съвятості з чистотою.

3

1 Вірне слово: коли хто епископства хоче, доброго діла бажає.

2 Треба ж епископу бути непорочним, однієї жінки чоловіком, тверезим, ціломудрим, чесним, гостинним, навчаючим,

3 не пьяницею, не до бійки, не до здирства, а тихим, несварливим, не сріблолюбцем,

4 своїм домом щоб добре правив, дітей держав у слухняності з усякою повагою;

5 (Коли бо хто своїм домом не вміє правити, то як йому про церкву Божу дбати?)

6 не новохрищеним, щоб розгордивши не впав у суд дияволський.

7 Треба ж йому і сьвідкуваннє добре мати від осторонніх, щоб не впав у ганьбу та в тенета дияволські.

8 Дияконам так само (треба бути) чесним, не двоязичним, щоб не вживали багато вина, не здирствовали,

9 мали тайну віри в чистій совісті.

10 I про таких же (треба) перше впевнитись, а потім нехай служять, бувши непорочними.

11 Жінкам (їх) так само (треба бути) чесним, не до осуди, тверезим, вірним у всьому.

12 Диякони щоб бували однієї жінки чоловіками, дітьми добре правлячи і своїми домами.

13 Бо хто добре дияконував, степень собі добрий здобуває і велику одвагу у вірі, що в Христі Ісусі.

14 Се пишу тобі, уповаючи прийти до тебе скоро;

15 коли ж загаюсь, щоб ти знав, як треба в дому Божому жити, котрий єсть церква Бога живого, стовп і утвердженне правди.

16 I справді велика се тайна благочестя: Бог явився в тілі, оправдивсь у Дусі, показав ся ангелам, проповідано Його між поганами,увірували в Його по сьвіту, возніс ся в славі.

4

1 Дух же явно глаголе, що в останні часи відступлять декотрі од віри, слухаючи духів лестивих і наук бісових,

2 в лицемірстві брехливих, запеклих у совісті своїй,

3 що боронять женитись (і велять вдержуватись) од їжи, що Бог створив на іду з подякою вірним і познавшим правду.

4 Бо всяке створінне Боже добре і ніщо не гидке, коли з подякою приймаємо;

5 освячується бо словом Божим і молитвою.

6 Се все нагадуючи браттю, будеш добрий служитель Ісуса Христа, годований словами віри і доброю науковою, котрій послідував еси.

7 Скверних же і бабських байок цурай ся, а привчай себе до благочестя.

8 Тілесна бо вправа мало корисна, а благочестє корисне на все, маючи обітницю життя нинішнього і будучого.

9 Вірне слово і всякого приняття достойне.

10 На се бо і трудимось і ганять нас, що вповали на Бога живого, котрий єсть Спаситель усіх людей, а найбільш вірних.

11 Звіщай се і навчай.

12 Ніхто ж нехай молодостю твоєю не гордует; а будь взором для вірних, у слові, у життю, у любові, у дусі, у чистоті.

13 Доки прийду, пильний читання, утішення, науки.

14 Не занедбай твого дарування, котре дано тобі пророцтвом, з положеннем рук съященства.

15 Про се дбай, в сьому пробувай, щоб успіх твій явен був у всіх.

16 Пильний себе і науки; пробувай у сьому; се бо роблячи, і сам спасеш ся і ті, що слухають тебе.

5

1 Старого не докоряй, а умоляй, як батька,

молодших, як братів,

2 старих жінок, як матірок, молодших, як сестер, з усякою чистотою.

3 Удовиць шануй, тих що справді удовиції.

4 Коли ж корота вдовиця діти або внучата має, нехай вчяться перше свій дім благочестиво спорядити і віддячувати родителям; се бо добре і любо перед Богом.

5 Тая ж справді вдовиця, корота одинока, (та) вповає на Бога і пробуває в молитвах і благаннях день і ніч.

6 Котора ж роскошує, та жива — вмерла.

7 І се наказуй, щоб непорочні були.

8 Коли ж хто про своїх, а найбільш про домашніх не промишляє, той відцуравсь віри, і гірший од невірного.

9 Удовицю ж вибирати не менше літ шестидесяти, таку щоб була одному мужу жінкою,

10 в ділах добрих съвідчена, чи дітей згодувала, чи людей сторонніх приймала, чи съвятим ноги вмивала, чи бідолашним помагала, чи до всякого діла доброго щира була.

11 Молодих же вдовиць не приймай; бо, розбувшись проти Христа, схочуть заміж;

12 маючи осуд, що першої віри відцуралися.

13 Ще ж без діла звикають ходити по домах; не тілько ж без діла, та й довгоязикі і пронозливі, говорять, чого не годить ся.

14 Тим хочу, щоб молоді вдовиці йшли заміж, дітей рожали, домом правили і ніякої причини не давали противному до поговору.

15 Вже бо деякі звернули слідом за сатаною.

16 Коли який вірний або вірна має вдовиці, нехай їм помагає, і нехай не буде тягару для церкви, щоб

правдивим удовицям помагати.

17 Которі ж пресвітери пильнують добре, нехай уздостоять ся двійної чести, найбільше ж ті, що трудяться в слові і науці.

18 Глаголе бо писаннє: Вола молотячого не заоброчуй; і: Достоїн робітник нагороди своєї.

19 На пресвітера обвинувачення не приймай, хиба при двох або трьох съвідках.

20 Которі ж згрішать, обличай перед усіма, щоб і інші страх мали.

21 Заклинаю перед Богом, і Господом Ісус-Христом, і вибраними ангелами, щоб се хоронив без пересуду, нічого не роблячи по привичці (пристрасті).

22 Рук скоро не клади нї на кого, анї приставай до чужих гріхів; себе чистим держи.

23 Вже не пий води, а потроху вина приймай, ради жолудка твого і частих твоїх недугів.

24 В інших людей гріхи явні, попереджують на суд, а за іншими йдуть слідом.

25 Так само й добрі діла наперед явні, тай що інше, утаїтись не може.

6

1 Которі слуги під ярмом, нехай уважають панів своїх достойними всякої чести, щоб ім'я Боже не хулилось і наука.

2 Хто ж має вірних панів, ті нехай не гордують ними, бо вони брати; а ще більш нехай служять, що вони вірні і любі, приймаючи благодать. Сього навчай і наказуй.

3 Коли ж хто інше вчить і не приступає до здорових словес Господа нашого Ісуса Христа і до науки побожної,

4 той розгордив ся, нічого не знаючи, а нездужаючи змаганнями та суперечкою, від чого буває зависть, сварка, поговори, лукаві думки,

5 пусті розмови людей попсованого розуму, що втеряли правду і думають, що благочестє — надбаннє. Відступай від таких.

6 Велике ж (таки) надбаннє благочестє з самодовольством.

7 Нічого бо не внесли ми у съвіт, то й ясно, що нічого не можемо винести.

8 Маючи ж їжу й одежду, сим довольні будемо.

9 Котрі ж хочуть забагатіти, впадають у напасть й тенета і в хотіння многі нерозумні і шкодливі, що топлять людей у безодню і погибель.

10 Корень бо всього лихого сріблолюбство; котрого інші бажаючи, заблудили од віри, і себе прибили многими муками.

11 Ти ж, чоловіче Божий, від сього втікай; побивай ся за правою, благочестем, вірою, любовю, терпіннем, тихостю.

12 Борись доброю боротьбою віри, держись вічного життя, до котрого й покликано тебе, й визнав еси добре визнаннє перед многими съвідками.

13 Заповідаю тобі перед Богом, що оживлює все, і Христом Ісусом, що съвідкував при Понтийському Пилаті добрe визнаннє:

14 додержати сю заповідь чистою, без докору, доявлення Господа нашого Ісуса Христа,

15 котре свого часу явить блаженний і єдиний сильний Цар над царями і Пан над панами;

16 один, що має безсмерттє, і живе в съвітлї неприступному, котрого не бачив ніхто з людей, ані бачити не може; Йому ж честь і держава вічна. Амінь.

17 Багатим у нинішнім віці заказуй не

високомудровати, ані вповати на богацтво непевне, а на Бога живого, що дає нам усе щедро на втіху;

18 добре робити, багатитись ділами добрими, охочими на подаваннє бути і подільчивими,

19 скарбуючи собі добру основину в будущині, щоб прийняти життє вічне.

20 О Тимотею! хорони переказ, одвертаючись од скверного марнословя і перекорів неправдивого розуму,

21 котрим деякі хвалиячись, у вірі погрішили. Благодать з тобою. Амінь.

Перве до Тимотея писане з Лаодикеї, що єсть столиця Фригії Пакатиянської.

х

**Біблія свободи
The Holy Bible in Ukrainian, Freedom Bible updated
from translation by P. Kulish and I. Pulyu**

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Puluj

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 9 Jan 2025 from source files
dated 9 Jan 2025
1d4fcf6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358